

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IV. Quomodo Macedoniani, qui prius ad Liberium Romanum Episcopum pro consubstantialis fide scripserant, denuo ad pristinum errorem revoluti sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ρίας ανακληθέντες ἀτάκτου καὶ τῶν κτ' ἀλεξάνδρου... ἀρειανῶν μὴν λέγει καὶ ἐν φυγῇ διάγαν' τὴν ὁμοσίαν πίστεως, Τιμόθεον μὲν Πέτρον παρὶς αὐτῶ ἐν Ἰκωνσάνην πόλει, τῶν μὴν ἐκκλησιῶν δημοφίλου ἦν ἐγκρατῆς, ὁ μὲν εὐδοξίου τ' ἀρειανῆς παρὶς ὡς Ἰρησκέας· οἱ δ' ἄλλοι ἐκτεπέτομοι, καθ' ἑαυτοὺς τὰς συναγωγὰς ἐποιεῖντο.

A exilio revocatus fuerat, obtemperabant. Alexandria vero, Arianorum quidem Ecclesias Lucius licet in fugam actus, administrabat: consubstantialis autem fidem profitentibus, post Petrum Timotheus praesidebat. Apud Constantinopolim Demophilus Arianæ partis post Eudoxium Episcopus, Ecclesias possidebat. Hi vero qui communionem illius averfabantur, seorsum conventus agebant.

Κεφ. δ'

Ὡς μακεδονιοὶ, οἱ πρότερον πρὸς τὸν βασιλεὺς δάμασον αὐτῶ ἰσοσύνην εἰσέφευγον, ἀδελφὸν τῆ προτίμω πλάτῃ ὑπέχθησαν.

CAPUT IV.

Quomodo Macedoniani, qui prius ad Liberium Romanum Episcopum pro consubstantialis fide scripserant, denuo ad pristinum errorem revoluti sunt.

Μακεδονιοὶ δ' ἔτι τὴν πρὸς λιβέριον πρεσβείαν, ἀδιάφορον ἕως πρὸς χρόνον τὴν κοινωσίαν ἐποιεῖντο, καὶ τὰς ἐκκλησίας τὰς ἐν ἑκάστῃ πόλει ἀλλήλοις ἐπιμιγνόμενοι αὐτοῖτε, καὶ οἱ δὲ δόξης τὸν ὄρον τ' ἐν νικαίᾳ ἐξέλιξεν πίστεως· ἐπειδὴ δ' ὁ γραλιανὸς βασιλεὺς νόμον ἀδελφῶν ταῖς Ἰρησκέαις παρέθηκε, διακριθῆναι πάλιν ἐπαύσασαν· συναχθέντες δ' ἐν ἀντιόχεια τ' συρίας, αὐθις ἐδοχμάσαν ἐκτεπέτομον τὴν ὁμοσίαν φωνῆν, καὶ τοῖς ἀσπαρομένοις τὴν ἐν νικαίᾳ πίσιν μηδαμῶς ἐπιμιγνῶντες ἀλλ' ὅσα ἀπὸ νικαίας ἐπιχειρήματα· καθ' ἑαυτοὺς γὰρ αὐτῶν οἱ πλείους, ὡς ἀλλοσεῖ ἀλλὰ δογματιζούτων, ἀπέσπασαν τε αὐτῶν, καὶ τοῖς τὸ ὁμοῦσον φρονέσι βεβαίως ἠνώθησαν.

Ad Liberium missam, per Ecclesias singularum civitatum sine ullo discrimine communicabant, permiscentes se mutuo cum iis qui Nicænae fidei formulam ab initio ferant amplexi. Verum ubi lex Imperatoris Gratiani omnibus sectis licentiam concessit, denuo seorsum agere instituerunt. Igitur Antiochiæ congregati, decreverunt vocem consubstantialis rejiciendam esse, nec ullo modo communicandum cum iis qui Nicænam fidem profiterentur. Sed hic conatus male ipsis cessit. Plerique enim damnata eorum inconstantia, utpote qui alia subinde atque alia fidei decreta promulgarent, ab iis recesserunt, & fidei consubstantialis sectatoribus constanter in posterum adhæserunt.

Κεφ. ε'

Περὶ τῆ ἐν ἀντιόχειᾳ εἰς παυλίον, καὶ μελίτιον πάλιν αὐτῶ συμβάντων.

CAP. V.

De his qua tunc Antiochiæ propter Paulinum & Melitium contigerunt.

Τότε δὴ καὶ τὰ κατὰ ἀντιόχειαν τὴν ἐν συρίᾳ, διὰ μελίτιον φιλονεικίαν ἔχεν τοιαύτῃ φθάσαντες εἶπομεν, ὅτι παυλίον ὅτις ἀντιόχειας ἐπίσκοπος, δι' ὑπερβάλλουσαν εὐλαβείαν, εἰς ἔξορίαν ὅσα ἐπέμπελο μελίτιον· ἢ μετὰ τὴν ὑποίεβλιαν ἀνάκλησιν, πάλιν ὑπὸ βάλεντου ἔξοριθεῖς, ὑπερῶς ἐπὶ γρατιανῶ ἀνεκλήθη· ἔλθων τε εἰς ἀντιόχειαν, κατέλαβε παυλίον ἢ δὴ γηραιὸν ὄντα· εὐθύς ἐν πάντες οἱ αὐτῶ πρὸς κείμενοι, ἀπὸ αὐτοῦ ἐτίθεντο σὺν ἄλλοις γηραιῶ παυλίον τὸν μελίτιον τὸ δ' ἰσχυρῶς λέγουσι.

Per idem tempus, Antiochiæ etiam in Syria propter Melitium gravis contentio exarsit. Iam antea diximus, Paulinum Episcopum Antiochiæ ob eximiam sanctitatem in exilium minime eiectionem fuisse: Melitium vero postquam à Iuliano restitutus fuisset, iterum à Valente pulsus in exilium, tandem à Gratiano esse revocatum. Qui cum rediisset Antiochiam, Paulinum iam senio confectum offendit. Statim igitur omnes qui favabant Melitio, operam dederunt, ut unà cum Paulino in Episcopali folio resideret. Cumque diceret Paulinus re-